

A misszionárius énekes

Mary Ann európai lemezbemutató turnéjának magyar állomásaként a solymári gospelfesztivál egyik sztárvendége volt. A szerény énekesnő nem kérkedik tehetségével, pedig több kontinensen is koncertezett már nem kis sikerrel. Ő nem embereknek énekel – mint mondja, nem is énekes, hanem misszionárius. Számára az ének misszió és Isten dicsőítése. Az első magyarországi fellépés után beszélgettünk vele.

– Nemcsak énekes, hanem misszionárius, lelkigondozó, gyülekezeti előljáró, szőlősgazda, és ki tudja még, mi mindennel foglalkozik. Élete mely területét érzi a legfontosabbnak?

– Talán az éneklés az első szerelmem, de nem ez a munkám. Nagyon bonyolult lenne rangsorolnom a tevékenységeimet. A munkám is nagyon fontos számomra. Szociális tevékenységemmel embereken segítek, pásztorként a gyülekezetben is helyt kell állnom. A közösség kész arra, hogy támogasson a misszióban. Ez sok dolog, de igyekszem megfelelni.

– Először tartózkodik Magyarországon. Milyen benyomásai vannak a magyarokról, a magyar keresztényekről? Mennyiben más a keresztények vérmérséklete itt, mint otthon?

– Igen, először érkeztem Magyarországra most pénteken. Szeretem a magyar embereket, nagyon kedvesek. Ez egy csodálatos ország. Nagyon különbözünk egymástól, mégis tetszik minden. Nagyon szeretem. Afrika hatalmas. Sokan nem tudják, de nálunk is nagyon sokféleképpen imádják az Urat a keresztények. Vannak, akik csendesen, és vannak, akik nagyobb hangerővel. A családomban, melynek tagjai főleg földművesek, inkább a csendesebb, nem annyira hangos dicsőítés a megszokott, hasonló ahhoz, amit itt látok.

– Kinek énekel?

– Mindig Jézusnak énekelek. Ő az első. Nem gondolok közben az emberekre, csak Istenre. Hiszem, hogy az én koncertjeim Isten „tulajdonában” vannak, neki énekelek – ha az emberek is élvezik ezt, akkor szeretettel várom és fogadom őket, hogy hallgassák vagy csatlakozzanak. Mindennek róla kell szólnia. Persze sok emberhez el lehet juttatni a jó hírt az énekeken keresztül. Dél-Afrikában és más országokban is sok fellépésem van, de mindig az Úrnak énekelek.

– Misszionáriusként főleg milyen területen tevékenykedik?

– Nagyon sok a szegény ember Afrikában. A szegényeknek még inkább szükségük van támaszra, Jézus örömhírére. Egyeseknek Jézus minden, amijük van. Közöttük is dolgozom, és a sorsukról a közvéleményt is tájékoztatom. Együtt a társadalom többet tehet. Adományokat is viszünk a szegényeknek, de a legnagyobb adomány a hit. Akkor tudok adni, ha van miből. Jézust szeretem, így van.

Ha imádkoznak a missziós munkámért, akkor kérjék Istent, hogy nyissa meg az emberek szívét! Jó lenne, ha nemcsak az agyukkal fognák fel azt az üzenetet, amellyel hozzájuk megyünk, hanem a szívükkel is. Ez a legfontosabb számomra. Több országban – például Szomáliában – nagyon nagy a szegénység, az emberek éheznek. Fordítsa sorsukat jobbra Istenünk, és tudjunk szolgálni feléjük is az igével! A testvérek közötti határokon is túlnyúló kapcsolat pedig mélyüljön el és teljesebben ki a szolgálatban!

Tom Károly